

[Boligministeren.]

er klart, at under den udvalgsbehandling, som jeg forstår skal finde sted, kan vi få at vide, om trafikministeren er i stand til at sige, på hvilket tidspunkt de kan være færdige.

Det andet spørgsmål, man har rejst — og det er selvfølgelig meget væsentligt — vedrører de økonomiske problemer i forbindelse med denne planlægning. Særlig to ting er vigtige; det ene er, at man er i stand til at foretage den nødvendige byggemodning, og det andet er, at man kan sikre sig de grunde, der er nødvendige for at placere institutioner, centre o. s. v.

Jeg vil gerne med hensyn til spørgsmålet om byggemodning — som har været rejst af flere, både af fru Lis Groes og hr. Enggaard og vist også af hr. Juul Madsen — sige, at vi jo i virkeligheden på dette område har hjulpet kommunerne ganske pænt. Vi har i første omgang fået midler på 14-15 mill. kr., der stort set er stillet til rådighed. Det vil altså sige, at netop i den periode, hvor kreditrationeringen, kreditstramningen, ramte kommunerne stærkest, har disse kommuner fået ret betydelige beløb. Vi har desuden arbejdet med andre muligheder for, efterhånden som disse penge er anvendt, at finde midler til yderligere at hjælpe med byggemodning. Midler over hypotekbanken regner vi med i den kommende tid at kunne stille til rådighed hertil, da det er vigtigt, at man får grundene byggemodnet.

Spørgsmålet om køb af grunde. § 5 skulle jo give mulighed for, at staten indgår som grundkøber, men det forudsætter bevillinger, og når nogle har sagt, at § 5 altså ikke har kunnet klare problemerne, må jeg bemærke, at så skyldes det vel ikke så meget paragraffen som spørgsmålet om at få en bevilling efter denne paragraf. Nu har arbejdet pågået i den periode, der er forløbet, og hvor spørgsmålet om selve planlægningen har været behandlet — der er da heller ikke, som fru Lis Groes gjorde opmærksom på, gået så mange år som med den sønderjyske § 5 — og vi er nu nået dertil, at man måske nok må overveje fra det offentliges side også at stille midler til rådighed til hjælp for grundkøb. Egentlig går paragraffen jo på, at det er staten, der skal indgå som grundkøber. Jeg tror, det var hr. Juul Madsen, der nævnte den mulighed, at man

muligvis også kunne yde lån til disse grundkøb. Jeg vil gerne i den anledning sige, at vi overvejer allerede på det finanslovsforslag, der skal fremsættes inden længe, at søge de første midler til at hjælpe disse kommuner ved deres grundkøb. Det bliver altså et første forsøg på at få bevilget midler til at udnytte § 5, som jeg mener i sig selv er en udmærket paragraf, og jeg tror, det kan være til nytte, at vi fra statens side yder hjælp hertil.

Hr. Enggaard siger, at dette er jo et lidt begrænset planlægningsområde, det er kun en enkelt „finger“, og det er jo rigtigt; jeg er da enig i, at en samlet planlægning for hele det udvidede hovedstadsområde ville være ønskelig; men alt tyder jo nu på, at vi i hvert fald får et organ hertil, det kommunale egnsplanråd, og måske kan det løse nogle af de opgaver, der her skal løses. Alligevel er det vigtigt, at vi, når vi nu har påbegyndt arbejdet, lader Køge Bugt-lovens regler vedblive at gælde, så vi kan fortsætte det arbejde, som allerede er nået så langt.

Der er stillet en række spørgsmål om selve dispositionsplanen, om tidsfølgeplanen o. s. v. Jeg vil mene, det er mest praktisk, at vi, da der jo ønskes et udvalgsarbejde, stiller det materiale, der foreligger, til rådighed — og vi er i besiddelse af meget materiale — så udvalget kan få mulighed for at stifte bekendtskab dermed. Jeg vil være villig til at stille alt det materiale, vi har, til rådighed for udvalget, og jeg håber, at man, når man har set det, ret hurtigt kan blive enig om at vedtage lovens forlængelse.

Juul Madsen: Jeg kan kun takke ministeren for en i høj grad positiv indstilling over for problemerne i Køge Bugt-området. Det er rigtigt, at der er skaffet penge til rådighed, og det er man i området taknemlig for, men det er desværre også rigtigt, at det er nødvendigt at skaffe flere penge, for når man har store arbejder i gang, som man i overensstemmelse med en udviklingsplan har pålagt kommunerne, og når vi har en finansiell stramning, der bevirker, at de normale lånemuligheder ikke kan udnyttes, så må man enten stoppe disse arbejder eller også hjælpe til at skaffe pengene frem. Det er sket i et sådant omfang, at arbejdet har kunnet gennemføres derude, og det er der